

Dr. Móczár Elemér

1926-ban született Budapesten.

Vegyésmérnöki oklevelét 1949-ben szerezte meg, száma: 530.

1999-ben arany oklevelet kapott.

Kezdetben a Zemplén Géza nevével fémjelzett Szerves Kémiai Intézetben laboratóriumi gyakorlatokat vezetett és tudományos munkát végzett a flavonglikozidok, cukorszármazékok és poliszacharid-formazánok kémiájának területén. Számos új eljárást dolgozott ki gyógyszerhatású molekulák és szerves analitikai reagensek szintézisére. 1956-ban elhagyta az országot. Egy évig Németországban színezőanyagok analitikai meghatározásával és élelmiszeripari alkalmazásával foglalkozott. 1960-ig egy cégnél a lakkipari műgyanták és segédanyagok előállítását tanulmányozta, és több szabadalomképes eljárást dolgozott ki. 1960-ban csatlakozott a francia CNRS kutatógárdájához, és az Institut Chimie des Substances Naturelles-ben folytatta munkáját szénhidrátkémia területén. 1963-ban szerezte meg doktori fokozatát a Sorbonne Természettudományi Karán. 1965-ben az USA-ba ment mint vendégkutató, ahol Bethesda-ban a National Institute Of Health-nél dolgozott. 1967-től a CNRS egy másik laboratóriumában, a szerkezetkutatói csoport vezetője lett. Főbb munkaterületei: a kollagénhez kötött glükoproteinek szerkezetvizsgálata, mikoranalitikai módszerek kidolgozása mono-és oligoszacharidok, valamint glükopeptidkeverékek és speciális aminosavak elválasztása és kvantitatív meghatározása. A kifejlesztett analitikai módszerek nagy jelentőségűek voltak az összehasonlítóbiokémia területén. A kötőszövetek egy másik fontos alkotórészének, az elasztinnak a megismerését vitte előbbre egy új lebontási eljárása. 1983-ban osztályvezetővé nevezték ki. A következő években antitumor hatású vegyületek kötötték le érdeklődését, valamint több gyógyhatású molekula kifejlesztését valósította meg. Tudományos munkásságát 150 közlemény és több előadás jelzi. 1992-ben vonult nyugalományba.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.